

[Bjørn Poulsen.]

SF vil stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag.

Kaj Hansen (DKP):

Alle ved, at vi her behandler et lovforslag om boligsikring, som det er nødvendigt at få gennemført meget hurtigt, såfremt det boligsikringskaos, der råder i dette øjeblik, ikke skal fortsætte. Det er på denne baggrund, kommunisterne har givet tilslutning til en hurtig gennemførelse af dette lovforslag. Det må ikke forlede nogen til at tro, at vi dermed mener, at der er gennemført en virkelig forbedring af boligsikringsordningen, og derfor må det også være således, at man på et senere tidspunkt på ny tager boligsikringsloven op til behandling, således at man får gennemført en del af de ting, som jeg sagde under første behandling. Det ved alle at man ikke er i stand til at forklare i dag, og nu drejer det sig om at få dette boligkaos til at holde op, og i hvert fald således, at boligsikringstagerne ved, hvad de har at rette sig efter pr. 1. april.

Jeg skal meddele, at vi kan stemme for det af ministeren stillede ændringsforslag, og at vi vil stemme imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Vi er enige i det ændringsforslag, ministeren har stillet, og kan stemme for det, men stemmer imod det ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet.

Det radikale venstre har ofte fremhævet de urimeligheder, der opstår ved sammenstødet mellem skat og sociale ydelser. Vi er tilfredse med, at der nu er grund til at vente, at ministeren i næste samling kommer med udspil på boligsikringsområdet til forbedring på dette område.

Alfred Hansen (DR):

Vi kan fra retsforbundets side tilslutte os betænkningen og lovforslaget, men jeg vil dog understrege, at tilslutningen til lovforslaget sker ud fra en erkendelse af, at mange medborgere uden dette lovforslags gennemførelse ville blive urimeligt ramt på kort sigt. Der bør dog snarest skabes sikkerhed for, at boligtilskud ikke blot kapitaliseres i løbet af kort tid og reelt ikke kommer boligbrugerne til gode på lang sigt, men blot fordyrer byggeriet og boligerne.

Jeg skal ikke trætte det høje ting med yderli-

gere kommentarer, men henvise til mine kommentarer ved første behandling i går, da jeg sagde, at vi på længere sigt må undgå et samfund, hvor det er nødvendigt at give tilskud til folk både direkte og indirekte, for at de kan få et sted at bo.

Med hensyn til det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag stemmer retsforbundet imod det. Vi mener, at de intentioner, fru Kirsten Jacobsen giver udtryk for at have over for de ældre, bedst tilgodeses gennem det forslag, som flertallet i dette ting har anbefalet.

Wilhelm (VS):

Vi går, som jeg sagde i går, ind for den justering, der ligger her, og vi går også ind for den lille ændring, som er blevet foretaget under udvalgsbehandlingen, altså ministerens ændringsforslag, mens vi vil stemme nej til fremskridtspartiets ændringsforslag.

Jeg vil dog gerne understrege, at det, der er tale om her, er et yderst nødvendigt lapperi og intet andet. Det drejer sig om hurtigst muligt at gøre de mennesker, som har mistet boligsikringen pr. 1. marts, klar over, at de i hvert fald beholder en væsentlig part af den, men det redder bestemt ikke boligsikringsordningen sådan mere principielt. Det var en af grundene til, at jeg var meget nidkær med at få statsministeren til i går at erklære, om der er vetoret hos boligforligspartierne, hos augustforligspartierne eller hos februaraftalepartierne på dette område. Det er der altså ikke, og det skal slås fast. Og så skal disse ting rettes op meget hurtigt og ikke bare med det lapperi, der er tale om her i dag.

Sagen er, at boligsikringsordningen er blevet udhulet ganske væsentligt i de 11 år, den efterhånden eksisteret. Der er ingen, der mener, at pensionister får for meget, men den omlægning, der foregår i retning af, at hele beløbet skal tilfalde pensionistgrupperne, er i virkeligheden en omlægning, som har været typisk for hele boligsikringsordningens udvikling, hvor det i de sidste år har været sådan, at der næsten ikke er nogen mennesker her i landet, der kan få boligsikring efter normalbestemmelserne, mens over halvdelen af de ret få i øvrigt, der overhovedet kan få boligsikring, får det efter undtagelsesbestemmelserne i § 3.

Der er simpelt hen efterhånden ikke normalfamilier med børn og normalindtægt og normalhuseleje, der overhovedet kan komme ind på den skala, så derfor har det i flere år været